

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: José Joaquim Neto de Sousa

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Estado português

Izrek

Direktivo Sveta z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (72/166/EGS), Drugo direktivo Sveta z dne 30. decembra 1983 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (84/5/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/14/ES z dne 11. maja 2005, in Tretjo direktivo Sveta z dne 14. maja 1990 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (90/232/EGS) je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki izključuje pravico voznika motornega vozila, ki je krivdno odgovoren za prometno nesrečo, zaradi katere je umrl njegov zakonec, potnik v tem vozilu, do odškodnine za premoženjsko škodo, ki jo je utrpel zaradi te smrti.

⁽¹⁾ UL C 454, 5.12.2016.

**Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. septembra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Amtsgericht Hamburg – Nemčija) – Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann/Brussels Airlines
SA/NV**

(Zadeva C-559/16.) ⁽¹⁾

**(Predhodno odločanje — Prevoz — Uredba (ES) št. 261/2004 — Člen 7(1) — Skupna pravila glede
odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov —
Večdelni let — Pojem „oddaljenost“, ki ga je treba upoštevati)**

(2017/C 374/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Hamburg

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Tožena stranka: Brussels Airlines SA/NV

Izrek

Člen 7(1) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 je treba razlagati tako, da pojem „oddaljenost“ pri letalskih povezavah s prestopi obsega le neposredno oddaljenost med krajem prvega vzleta in končnim namembnim krajem, ki se ugotovi z metodo najkrajše poti (letenja), in sicer ne glede na dejansko prepotovano zračno razdaljo.

(¹) UL C 53, 20.2.2017.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 10. avgusta 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper
Tadasa Tupikasa**

(Zadeva C-270/17) (¹)

(Predhodno odločanje — Nujni postopek predhodnega odločanja — Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Evropski nalog za prijetje — Okvirni sklep 2002/584/PNZ — Postopki predaje med državami članicami — Pogoji izvršitve — Razlogi za fakultativno neizvršitev — Člen 4a(1), ki izhaja iz Okvirnega sklepa 2009/299/PNZ — Nalog za prijetje, izdan zaradi izvršitve zaporne kazni — Pojem, sojenje, ki se je zaključilo z odločbo' — Zadevna oseba, ki je bila osebno navzoča na prvi stopnji — Postopek na stopnji s pritožbo, ki zajema ponovno vsebinsko presojo zadeve — Nalog za prijetje, ki ne vsebuje nobenega podatka, na podlagi katerega bi bilo mogoče preveriti, ali je bila pravica obsojene osebe do obrambe spoštovana med pritožbenim postopkom)

(2017/C 374/12)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank Amsterdam

Stranka v postopku v glavni stvari

Tadas Tupikas

Izrek

Če je odreditvena država članica določila kazenski postopek, ki zajema več stopenj sodnega varstva in v katerem se tako lahko izdajo zaporedne sodne odločbe, od katerih je bila vsaj ena izdana v odsotnosti, je treba pojem „sojenje, ki se je zaključilo z odločbo“, v smislu člena 4a(1) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, razlagati tako, da se nanaša samo na stopnjo, ob koncu katere je bila izdana odločba, s katero je bilo po ponovni vsebinski preučitvi dejanskih in pravnih okoliščin zadeve pravnomočno odločeno o krivdi zadevne osebe in o njeni obsodbi na kazen, kot je ukrep odvzema prostosti.

Pritožbeni postopek, kot je ta v postopku v glavni stvari, je praviloma zajet s tem pojmom. Predložitveno sodišče pa mora preveriti, ali ima zgoraj navedene lastnosti.

(¹) UL C 277, 21.8.2017.